

Brief uit Yerseke

Nr 1.000 Yerseke 17-10-1964

« De vissersvereniging Yerseke vergaderde ». Vorige week vrijdag vond de vergadering plaats onder voorzitterschap van C. Pekaar. De hoofdschotel der besprekingen was (hoe kan het anders?) de voor veel (zo niet voor alle mosselkwekers) te vrezende ontwikkeling in verband met « de Centrale » en de daarmee verband houdende vraag: « Verdwijnt de centrale verkoop en zo ja, hoe lang bestaat dit systeem nog? ». Als een winstpunt moet worden beschouwd dat vrijwel ieder der aanwezigen er op rekende dat het einde in het zicht is. De hoop is er nog wel maar de zekerheid allerminst dat het nu aangang zijnde seizoen nog wel op de gewone wijze zal kunnen uitgedraaid. Maar zoals we zeiden zekerheid is hiervoor allerminst. We spraken zoëven van een winstpunt en we bedoelen daarmee dat een onderkend gevaar beter is dan een dat

men niet aanwezig noch mogelijk acht. Tot voor kort waren er maar al te velen van mening dat het voortbestaan van « de Centrale » afhing van de wil der aangesloten kwekers. Als niet minstens de helft plus één der kwekers voor afschaffing was kon de Centrale eenvoudig niet weg en kon niemand er buiten bestaansmogelijkheid vinden in de mosselkweek en -handel. Dat de overtuiging van het tegendeel, namelijk dat iedere kweker die dit wenst er uit kan en dat niemand hem kan beletten zijn bedrijf vrij en onbelemmerd uit te oefenen si dus (nogmaals) een winstpunt. Men is nu door de gebeurtenissen en de opgedane kennis gewaarschuwd en het is nog altijd waar dat een gewaarschuwd man geldt voor twee. Dan is er nog iets wat wij een winstpunt zouden willen noemen. En wel dit. Bij de bespreking van de vraag hoe het zo ver kwam en moest komen werd vrijwel door alle aanwezigen erkend

dat het vele geknoei bij de mosselleveringen door de kwekers zo niet de enige toch wel de voornaamste reden was. En wel zeer veel of merklijk allen gaven onomwonden toe aan dit knoeien te hebben meegedaan. Hierover was men het eens. Niet werd aanvaard als de ene pot de andere ketel zwarter noemde dan zichzelf toen dat (al was het wellicht niet zo bedoeld gebeurde) werden de gemoederen nog even dermate verhit dat de voorzitter moeite had de rust te doen weerkeren. Maar goed, we noemden dit erkennen van knoeien een winstpunt. Altijd in die zin als men er ook nog van overtuigd is dat knoeien bepaald zeer verkeerd was, wie het ook deed en in welke mate. Maar dit geluid nu werd niet vernomen. Als die nogal gulle bekenenis dat door iedereen werd geknoeid slechts wordt gedaan met de gedachte dat straks als « de Centrale » er toch niet meer is niet of lang niet zoveel meer te knoeien zal vallen dan is zo'n bekenenis wel goedkoop maar biedt geen zekerheid tegen een herhaling van hetzelfde euvel indien de gelegenheid zich ook straks (weer) zou voor-

doen. We menen dus te moeten wensen en hopen dat als straks een nieuw « Centrale-loos » tijdperk bestaat zal de gelegenheid tot knoeien er eenvoudig niet meer zal zijn en indien die er nog wel zou zijn het risico en de gevolgen van dat knoeien niet in het voordeel maar in het nadeel van de knoeier zullen uitvallen. Maar dit moeten we afwachten. Wij hopen dat straks alles vrij zal zijn en dat ieder zal tonen die vrijheid waard te zijn. En wat was nu de gedachte omtrent de duur van het nog bestaan der « Centrale? » Ja, want de minister had onlangs bij een bezoek aan Yerseke verklaard aan hem vragende mosselkwekers « nog wel eens te komen praten », maar de Voorzitter de heer Pekaar zelf een dik en dun voorstander van « 't Centrale-gedoe » verklaarde nog minder van « dit komen praten te verwachten dan de drenkeling van de strohalm waaraan hij zich wel in zijn angst vasthoudt maar er niets mee opschiet ». Met andere woorden Pekaar en dan met hem wel vrijwel alle andere kwekers weten en zien dat het mooie spelletje zo goed als uitgespeeld is. Van meer belang in dit geval menen we zou het zijn te weten wanneer de aanvraag der twee opposanten om hun mossels buiten Centrale-verband te verkopen door de betrokken instantie zal worden behandeld en wat de uitspraak zal zijn. Voor ons is dit niet twijfelachtig. Terzake kundigen zijn er vast van overtuigd dat het verzoek moet worden ingewilligd. Dus... Zoals de lezer weet staat boven dit briefje een nummer van 4 cijfers. Doch daarover hopelijk volgende week meer.

N.B. — De prijzen in vetjes gedrukt zijn opgegeven per 30 Kg

	15-10-1964	16-10-1964	19-10-1964	20-10-1964	21-10-1964
Tongen, grote — Sole, grosse	7.40-7.20	7.15-7.10	7.25-7.15	7.29-7.17	7.28-7.24
3/4 tongen — 3/4 plie	6.21-5.98	6.27-5.98	5.97-5.83	6.16-6.01	6.41-6.20
Eloktongen — Sole moyenne	6.09-5.83	6.—5.81	5.78-5.58	6.11-5.98	6.86-6.37
Voor-kleine — Petite	6.96-6.71	6.99-6.60	6.78-6.58	7.07-6.98	7.72-7.36
Kleine — Toute petite	6.46-6.02	6.55-6.09	7.—6.57	6.59-6.51	6.77-6.666
Tarbot, grote — Turbot, gros	5.—4.20	4.40-3.80	4.30-4.—	4.40-4.10	4.50-4.30
Middel — Moyenne	222.—140.—	190.—130.—	178.—104.—	196.—114.—	162.—120.—
Kleine — Petite	.....	.....	.....	.....	.....
Griet — Barbue	.....	.....	150.—98.—	82.—	.....
Middel — Moyen	.....	.....	.....	.....	.....
Kleine — Petit	.....	.....	.....	.....	.....
Schol — Plie	62.—54.—	68.—61.—	65.—53.—	62.—56.—	58.—51.—
Grote iek — Grosse	63.—55.—	68.—61.—	62.—51.—	58.—54.—	63.—57.—
Kleine iek — Petite	63.—55.—	59.—53.—	58.—45.—	58.—54.—	63.—57.—
Iek 3e slag — 3e sorte	42.—31.—	37.—30.—	56.—44.—	60.—36.—	47.—41.—
Platjes — Toute petite	24.—17.—	76.—17.—	46.—19.—	43.—21.—	40.—31.—
Schelvis, grote — Aiglefin, gros	96.—72.—	63.—38.—	53.—41.—	53.—	57.—47.—
Middel — Moyen	66.—38.—	60.—35.—	41.—22.—	42.—31.—	53.—38.—
Kleine — Petit	21.—8.—	57.—8.—	21.—7.—	21.—8.—	38.—8.—
Heek, grote — Merlu, gros	.....	.....	.....	.....	.....
Middel — Moyen	.....	.....	.....	.....	.....
Kleine — Petit	.....	.....	.....	.....	.....
Rog — Raie	.....	.....	.....	.....	.....
Rode poon — Perlon	.....	27.—22.—	.....	60.—40.—	32.—
Grauwe poon — Grondin	38.—25.—	16.—	31.—25.—	20.—	20.—
Kabeljauw — Cabillaud	71.—70.—	64.—54.—	74.—59.—	77.—58.—	78.—48.—
Gullen — Petit kabellaud	73.—14.—	72.—9.—	67.—14.—	68.—13.—	68.—20.—
Hozemondhamme — Baudroie	.....	.....	142.—	.....	.....
Wijting — Merlan	35.—10.—	19.—10.—	16.—10.—	15.—10.—	16.—10.—
Schar — Limande	21.—15.—	37.—31.—	37.—18.—	41.—22.—	31.—22.—
Steeschol — Sole limande	.....	.....	140.—	110.—76.—	138.—102.—
Zeehaai — Aiguillat	.....	.....	.....	.....	.....
Hondshaai — Roussette	.....	.....	.....	.....	.....
Arend (Pieterman) — Gr. vive	.....	.....	.....	.....	.....
Makreel — Maquereau	27.—21.—	39.—11.50	49.—12.—	49.—14.—	48.—13.—
Horsmakreel — Saurel	.....	.....	.....	.....	.....
Rode knorhaan	.....	.....	.....	.....	.....
Seilrog — Raie radiée	.....	.....	.....	.....	.....
Zeekreeft — Langoustine	.....	.....	.....	.....	.....
Schaat — Flotte	.....	.....	.....	.....	.....
Zeebaars (klipv.) — Aigle de Nor.	.....	.....	.....	.....	.....
Lom — Brosme	.....	.....	.....	.....	.....
Kongeraal — Congre	.....	.....	.....	.....	.....
Leng — Lingue	.....	43.—	.....	.....	52.—48.—
Schartong — Cardine	.....	.....	.....	.....	.....
Volle haring — Hareng	26.—17.—	27.—15.—	27.—17.—	30.—27.—	23.—16.—
IJle haring — Hareng guai	.....	.....	.....	.....	.....
Haringshaai — Latour	25.—21.—	26.—20.—	25.—11.—	25.—18.—	25.—16.—
Steenholk — Tacaud	.....	.....	.....	.....	.....
Heilbot — Flétan	.....	3.50	4.50-3.50	4.10	4.60-4.—
Koolvis — Cohn	.....	50.—29.—	46.—28.—	.....	52.—
Steed — Esturgeon	.....	.....	.....	.....	.....
Zeewolf — Loup de Mer	.....	.....	.....	.....	65.—
Pollak — Lieu jaune	.....	86.—56.—	98.—55.—	.....	63.—
Koningsvis	.....	.....	.....	.....	.....
Zonnevis — St.-Pierre	.....	.....	.....	.....	.....
Bot	16.—13.—	12.—10.—	.....	17.—15.—	17.—14.—
Mol	.....	.....	.....	.....	.....
Zalm	.....	.....	.....	.....	.....

HET LOSSEN VAN VIS STELT PROBLEMEN

In IJmuider visserijkringen maakt men zich ernstige zorgen over de verzorging van de vis tijdens het lossen van de schepen. De havenarbeiders gaan in de ruimen, in hun haast om zo snel mogelijk klaar te zijn niet altijd met de nodige beheersing te werk gaan waardoor veel vis wordt beschadigd. Ook gebeurt het vaak dat de betere kwaliteiten worden vermengd met de vis van de eerste trek die uiteraard niet meer in het beste vel steekt. Dit oefent een ongunstige invloed uit op de besommingen. Zolang de havenarbeiders zich weinig gelegen laten liggen aan een goede verzorging van de vis heeft het weinig zin om elk jaar produktieprijs uit te reiken voor een goede zorg op zee. Er zijn nu stemmen opgegaan om ook een prijs in het leven te roepen voor de ploeg havenarbeiders die over een heel jaar gerekend de vis met de beste zorgen heeft omringd. Misschien zal de onderlinge naijver een betere verzorging in de hand werken. Pas dan heeft het werk van de vissers zin, pas dan zal de Nederlandse visserij de concurrentie met het buitenland kunnen blijven volhouden.